

2) При положителен отговор на първия въпрос: прилагането на член 6, параграф 2 от Шеста директива води ли по отношение на стоки и услуги, различни от капиталови стоки, до еднократно облагане с ДДС за периода, през който е осъществено приспадането във връзка с тези стоки и услуги, или облагането трябва да се извърши през последващи периоди, и в последния случай, как трябва да се определи данъчната основа за стоки и услуги, за които данъчно задълженото лице не начислява амортизационни отчисления?

(¹) Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година за хармонизиране на законодателствата на държавите-членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (Chancery Division) (Обединеното кралство) на 22 ноември 2007 г. — Afton Chemical Limited/The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

(Дело C-517/07)

(2008/C 22/61)

Език на производството: английски

Преpraщаща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division) (Обединеното кралство).

Страни в главното производство

Ищец: Afton Chemical Limited.

Ответник: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs.

Преюдициални въпроси

1) Подлежат ли на облагане по член 2, параграф 3 от Директива 92/81/ЕО добавките за горива като разглежданите в настоящото производство, които не са предназначени за употреба, не са предложени за продажба или не са използвани като моторно гориво, но които са добавени към моторно гориво с цел, различна от захранване на превозното средство, в което е използвано горивото?

2) При положителен отговор на първия въпрос, подобни добавки попадат ли в приложното поле на освобождаването по член 8, параграф 1 от Директива 92/81/ЕО (¹)?

3) Подлежат ли на облагане по член 2, параграф 3, втора алинея от Директива 2003/96/ЕО (²) добавките за горива като разглежданите в настоящото производство, които не са предназначени за употреба, не са предложени за продажба или не са използвани като моторно гориво, но които са добавени към моторно гориво с цел, различна от захранване на превозното средство, в което е използвано горивото?

4) При положителен отговор на третия въпрос, изключени ли са подобни добавки от приложното поле на Директива 2003/96/ЕО по силата на член 4, буква б), първо тире от директивата?

5) Налогът, с който Обединеното кралство облага посочените по-горе добавки за горива, допуска ли се от общностното право и по-специално от член 3 от Директива 92/12/ЕО (³)?

(¹) ОВ L 316, стр. 12.

(²) ОВ L 283, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 2, стр. 98.

(³) ОВ L 76, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 129.

Жалба, подадена на 22 ноември 2007 г. от Комисия на Европейските общности срещу решението, постановено от Първоинстанционния съд (четвърти увеличен състав) на 12 септември 2007 г. по дело T-196/02, MTU Friedrichshafen GmbH/Комисия на Европейските общности

(Дело C-520/07 P)

(2008/C 22/62)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Комисия на Европейските общности (представители: K. Gross, B. Martenczuk)

Друга страна в производството: MTU Friedrichshafen GmbH

Искания на жалбоподателя

— да се отмени обжалваното Решение на Първоинстанционния съд от 12 септември 2007 г. по дело T-196/02, MTU Friedrichshafen GmbH срещу Комисия на Европейските общности,

- да се постанови решение по същество и да се отхвърли жалбата като неоснователна,
- да се осъди жалбоподателят в главното производство да заплати съдебните разноски по обжалването, както и съдебните разноски по дело T-196/02 пред Първоинстанционния съд.

Правни основания и основни доводи

Първоинстанционният съд допуснал грешка, като приел, че не можела да се приложи възможността да се приеме решение въз основа на наличната информация, за да се установи действителният получател на държавната помощ. Установяването на действителния получател било редовно част от решенията на Комисията, с които се разпорежда възстановяване на неправомерни държавни помощи. Именно това установяване било необходимо, за да се осигури ефективно възстановяване на неправомерни държавни помощи. Следователно изключването на държавни помощи въз основа на наличната информация не било в съответствие с член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999.

На второ място Първоинстанционният съд неправилно приел, че Решението на Комисията се основавало само на хипотеза, което не отговаряло на изискванията за решение, прието въз основа на наличната информация. От една страна, при решение, прието въз основа на наличната информация, не се изисквала никаква абсолютна сигурност. От друга страна, решението на Комисията се основавало на предоставената от синдика на SKL-M информация за разходите за създаване на ноу-хау. Комисията следователно разполагала с достатъчно основания, които ѝ позволили да заключи, че прехвърлянето на ноу-хау на MTU представлявало изгодно условие за това предприятие.

Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 23 ноември 2007 г. — А

(Дело C-523/07)

(2008/C 22/63)

Език на производството: фински

Препращаща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus.

Страни в главното производство

Ищец: А

Преюдициални въпроси

1. а) Приложим ли е Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000⁽¹⁾ (Регламент Брюксел IIa) по отношение на изпълнението на решение в неговата цялост като постановеното в дадения случай, което разпорежда незабавното поемане на грижа и настаняване на дете извън семейството му в приемно семейство, когато това решение е във формата на едноединствено решение, прието в рамките на свързаните със закрила на детето публичноправни норми?
 - б) или пък предвид член 1, параграф 2, буква г) от него, регламентът се прилага само спрямо частта от решението относно настаняването извън семейството в приемно такава?
2. Как следва да се тълкува в общностното право понятието „обичайно местопребиваване“ в член 8, параграф 1 във връзка с член 13, параграф 1 от регламента, по-специално, когато постоянният адрес на детето се намира в една държава-членка, но то пребивава в друга държава-членка и води неуседнал живот в нея?
3. а) Ако се приеме, че детето няма обичайно местопребиваване в тази друга държава-членка, при какви условия може въпреки това да се постанови неотложна охранителна мярка (мярка за поемане на грижа) в тази държава-членка въз основа на член 20, параграф 1 от регламента?
 - б) Са ли охранителните мерки по член 20, параграф 1 от регламента само такива мерки, които могат да се приложат по националното право, и са ли разпоредбите на националното право относно тези мерки задължителни при прилагането на този член?
 - в) Трябва ли делото да се препрати служебно на съд на компетентната държава-членка след постановяването на охранителната мярка?
4. Когато съд на държава-членка не е компетентен, трябва ли искът да се отхвърли като недопустим или пък делото трябва да се препрати на съд на друга държава-членка?

⁽¹⁾ ОВ L 338, стр. 1. (Специално издание на български език глава 19, том 06, стр. 183).